

Soborul Maicii Domnului

Mă întorc în carte, fiilor. Cartea Mea cea de azi, așezată de Mine pe pământ prin voi, ea este calea pe care Eu, Domnul, grăiesc în zilele acestea pe pământ. Pe această cale pot Eu să grăiesc omului, și pe ea vin cu sfinții Mei, cu cei din cer grăire între Mine și ei, între ei și Mine, ca să vadă și omul grăirea celor din cer, ca să știe și cei de pe pământ cum este în cer și ce grăiesc cei din cer, și să vadă apoi cum grăiește Domnul cu omul pe pământ, măi fiilor. Grăirea Mea cea de azi cu mama Mea Fecioara și grăirea ei cu Mine, această grăire se așează azi în carte pe pământ, și așa se lucrează în cer, și se așează pe pământ lucrarea celor din cer, cuvântul cel din cer.

Mângâiere multă lucrăm în ziua aceasta, scumpă mama Mea. O, cât de vii sunt cei ce-și au locuința în cer, mamă, și câtă mângâiere dau ei să aducă și s-o pună peste cei de pe pământ, o, mama Mea! O, câtă mângâiere pe Noi, cei din cer, când grăim între Noi și are cine să Ne audă de pe pământ grăirea, mamă! Duhul Mângâierii, pe El L-am promis ucenicilor Mei că va veni pe pământ și Se va da lor.

O, nu știe omul ce este mângâierea, nu știe, mamă. Suflet minunat trebuie să aibă omul ca să înțeleagă cu el ce este mângâierea, iar sufletul minunat este cel plin de dor de Dumnezeu pe pământ, mamă. O, cât de dor ar trebui să-i fie de Dumnezeu omului! Cum să facem să aibă oamenii suflet cald după Domnul, după cei din cer, după taina mângâierii, cum să facem, mamă?

— *O, Doamne mângâios, o, Fiule scump al meu, numai cei ce au îndurat dureri de suflet, nu-mai aceia știu ce taină mare poartă în ea mângâierea, Duhul Mângâierii, Fiule scump. Grăim în mijlocul celor din cer în această zi de amintire a mea și a Ta, după ziua de mângâiere a nașterii Tale, ziua când eu am pus sarcina jos lângă mine, și m-am mângâiat cu ea și sub ea, sub privirea Ta dumnezeiască de copil mic, de Dumnezeu micuț, de Cel ce S-a micșorat atât cât a putut trupul meu să cuprindă atunci când Tatăl m-a făcut cale a Ta spre cei de pe pământ, atunci când Tu Te-ai făcut Om, o, Doamne. O, Te-ai făcut Om, când Tu erai Dumnezeu, ca să-i poți spune omului cât îl iubești dacă l-ai zidit la începutul lui, și i-ai spus aceasta prin micșorarea Ta, că Te-ai micșorat, Doamne scump, ca să Te poată omul cuprinde, ca să poată omul cu Tine, și de dor ai făcut aceasta, iar eu voiesc în ziua mea de sobor, în a doua zi a noastră a praznicului de Crăciun, voiesc să-i dau omului putere de suflet ca să ne poată pe amândoi cuprinde în sufletul lui și ca să-L aibă în suflet pe Domnul Cel mic și pe mama Lui, pe cei îndurerați, care umblau să găsească loc pe pământ și să se așeze pentru nașterea Ta și pentru îngrijirea Ta apoi, căci noi eram pribegi atunci, pribegi din loc în loc, și oamenii nu ne cunoșteau.*

O, nu ne cunosc oamenii, Fiule prunc, Doamne al meu scump. O, ce dulce ești și cât aș vrea să Te simtă omul, dar oamenii nu ne cunosc, Doamne scump! Dacă am deschide cerurile, dacă am da la o parte perdeaua ce ne desparte de lumea cea văzută de om și Ți-ar vedea oamenii dulceața privirii și a mângâierii, ar fi atunci să-L vadă ei pe Domnul Cel dulce, pe Cel atât de aproape de om, că ai venit pe pământ acum două mii de ani ca să fii cu oamenii, Doamne, ca să le dai mângâieri și vindecări și lacrimi după Tine, și le-ai dat, Doamne, la toți, câți Te-au cunoscut de Fiu al lui Dumnezeu venit pe pământ prin pântecele meu cel fecioresc și îngrijit de mine pentru creșterea Ta apoi, până ce ai așezat pe pământ dovada dumnezeirii Tale când ai înviat prin cruce și ai lăsat credință în oameni și căutare după Tine și mulți Te-au căutat apoi și s-au dorit cu Tine, și au luptat pe pământ ca să rămână ai Tăi în cer, și iată câtă ceată cerească, o, câtă, Doamne!

Grăirea mea de azi e dulce și se îndulcește lucrând și grăind, că vreau să simtă omul mângâierea cea de la noi și să ia în el putere de suflet ca să ne poată cuprinde, Doamne, pe amândoi, pe Tine și pe mine, Fiule scump, pe cei îndurerați care umblă să găsească loc de

popas pe pământ. Umblă Domnul și caută sălaș care să prindă viață și bucurie de la Domnul, căci păiuțele au prins viață când Dumnezeu Făcătorul a fost așezat pe ele în noaptea nașterii Lui pe pământ, și era noapte și era aproape de vremea luceafărului dimineții, iar zorii acelei zile L-au cuprins pe Domnul și s-au mângâiat cu El, cu Făcătorul lor, așa cum toate Îl slăvesc pe Domnul.

O, cum să grăim mai frumos ca să lăsăm mângâiere peste pământ și peste om, Fiule născut, copil îndurerat ca și mama Ta, căci unul pentru altul eram îndurerați, și așa ne mângâiam durerea, și tot așa și azi, Doamne născut și plin de umilință apoi? Iubirea Ta e plină de umilință, e plină de mângâiere, și prin acestea două poate omul să înțeleagă dacă are în el iubire, dacă are iubire în lucrarea sa.

Dar Tu acum de lângă mine tot așa vei lucra. Dulce cuvânt să dai celor ce-Ți țin calea când vii cuvânt pe pământ, și să învețe ei de la noi că umilința și mângâierea sunt rodul iubirii, sunt lucrarea sufletului iubitor, iar nouă așa ne este lucrarea, o, Fiule scump al meu. Amin.

— O, scumpa și dulcea Mea mamă, o, câtă duiosie în duhul tău, mama Mea! Ce față dulce și sfântă îi face omului duiosia, duhul cel duios, mamă! Un suflet duios îi vede dulci pe toți, îi sunt dragi toți și toate, și așează totul în sfințenia sa.

O, iată de ce au fost și sunt duiosi sfinții Mei, măi poporul Meu! O, cât de dulce a așezat în carte mama Mea cuvântul mângâierii ei! Să iei cartea aceasta și s-o așezi în calea omului ca s-o găsească tot omul, fiule poporul Meu! Îți mulțumesc pentru toată lucrarea ta cea pentru Mine ca să se vestească peste pământ grăirea Mea. Pentru truda ta ca să Mă împarți îți mulțumesc. Îți mulțumesc cu mângâiere, măi poporul Meu.

O, fii ai oamenilor, căutați-Mă cu inima smerită, căutați-Mă cu dor. Mă așez în calea voastră cuvânt. Mă fac carte pe pământ și Mă dau de știre cu ea. O, fiți credincioși și așezați-vă să lucrați minuni, așezați împlinit în voi cuvântul lui Dumnezeu și vă veți umple de duhul duiosiei și al dorului de Domnul pe pământ. Luați din cer, că nu sunt veșnice cele luate de pe pământ. De aceea luați din cer, ca să vă faceți veșnici prin ele, o, fiilor.

Iar tu, poporul Meu, tu să Mă împarți, tu să Mă așezi în calea oamenilor, că e vremea venirii Mele iarăși după om acum, și tu știi aceasta de la Mine, tu știi că a venit vremea aceasta proorocită de Scripturi că va veni.

Iată, am stat și am primit colindători, măi fiilor, și le-am dat colăcei și bomboane dulci și i-am așezat la masă. În a doua zi de după praznicul nașterii Mele M-am așezat în carte cu mama Mea Fecioară, cu grăirea dintre Noi și Ne-a fost dulce și mângâioasă grăirea. O, ce mângâiere pe cei din cer când pe pământ se așează grăirea lor! Aceasta este lucrarea ta cu Mine, poporul Meu de azi.

O, stai sub mantia Mea, fiule, și lucrând să stai sub ea. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, iar tu ești poporul cuvântului Meu din zilele acestea. Așa să ne cunoască pe noi oamenii, iar lumina cuvântului Meu să-i cuprindă pe ei și să înțeleagă cu ea pe Domnul, pe Cel născut în Betleem din mamă Fecioară acum două mii de ani.

O, pace vouă, fiilor! Stați în preajma coborârii cuvântului Meu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

26 decembrie 2014/8 ianuarie 2015